

mienia administracji lasów państwowych o zakończeniu prac, o których mowa w ust. 1, jest właściciel zadrzewionych (zakrzewionych) gruntów.

§ 20. W razie suszy odcinki najbardziej zagrożone powinny być kontrolowane przez leśne patrole przeciwpożarowe powoływane przez zarząd kolei. Przy ustalaniu terenu działania leśnych patroli przeciwpożarowych powinien być nawiązany i utrzymany kontakt z administracją lasów państwowych co do współpracy przy wystawianiu patroli.

§ 21. W odległości mniejszej niż 50 m od osi skrajnego toru kolejowego nie wolno pozostawiać ściętych drzew, stosów drewna opałowego, gałęzi, chrustu itp.

§ 22. Znaki ostrzegawcze na słupach teletechnicznych, wskazujące maszynistom odcinki niebezpieczne pod wzglę-

dem zagrożenia pożarowego, powinny być odnawiane do dnia 31 marca każdego roku. Do malowania tych słupów należy używać farby niezmywalnej przez opady atmosferyczne.

§ 23. Przepisy § 2 i § 5 nie dotyczą zadrzewienia (zakrzewienia) i robót ziemnych, wykonywanych przez zarząd kolei na obszarze kolejowym.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1934 r. o urządzaniu i utrzymywaniu pasów ochronnych przeciwpożarowych i zasłon odsnieżnych (Dz. U. Nr 84, poz. 759).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 marca 1962 r.

w sprawie badania kierujących pojazdami, podejrzanych o znajdowanie się w czasie prowadzenia pojazdu w stanie wskazującym na użycie alkoholu lub innego podobnie działającego środka.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierujący pojazdem, podejrzany o znajdowanie się w czasie prowadzenia pojazdu w stanie wskazującym na użycie alkoholu lub innego podobnie działającego środka, jest obowiązany, na żądanie organu Milicji Obywatelskiej lub innego organu kontroli ruchu drogowego, poddać się badaniu wydychanego powietrza.

§ 2. Jeżeli badanie wydychanego powietrza dało wynik dodatni, kierujący pojazdem jest obowiązany, na żądanie organu określonego w § 1, poddać się badaniu krwi lub badaniu krwi i moczu.

§ 3. Jeżeli badanie wydychanego powietrza dało wynik ujemny, a kierujący pojazdem wykazuje:

- 1) zaburzenia równowagi, jak chwiejny chód, zataczanie się,
- 2) zaburzenia orientacji co do czasu, miejsca lub sytuacji albo
- 3) inne objawy mogące wskazywać na użycie środka o działaniu podobnym do działania alkoholu przy czym na podstawie okoliczności towarzyszących przypadkowi zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem środka takiego rzeczywiście użył

— kierujący pojazdem jest obowiązany, na żądanie organu określonego w § 1, poddać się ogólnemu badaniu stanu zdrowia, a jeżeli lekarz uzna to za konieczne — również badaniu krwi, moczu lub treści żołądka,

§ 4. 1. Ogólne badanie stanu zdrowia przeprowadza lekarz wskazany przez organ określony w § 1.

2. Ogólne badanie stanu zdrowia jest obowiązany przeprowadzić lekarz stacji pogotowia ratunkowego lub innego zakładu społecznego służby zdrowia w godzinach pracy tego zakładu, jeżeli kierujący pojazdem został tam w tym celu doprowadzony.

3. W przypadku gdy kierujący pojazdem jest żołnierzem w czynnej służbie wojskowej lub osobą cywilną zatrudnioną w wojskowej jednostce organizacyjnej, do przeprowadzenia badania (ust. 1) jest obowiązany również lekarz wojskowej służby zdrowia.

§ 5. 1. Badanie krwi, moczu lub treści żołądka w przypadkach określonych w § 3 może być dokonane jedynie wówczas, gdy lekarz po przeprowadzeniu ogólnego badania stanu zdrowia stwierdzi, iż wyniki tego badania są niewystarczające do wydania orzeczenia co do użycia przez kierującego pojazdem środka o działaniu podobnym do działania alkoholu, a zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż środek taki został przez niego użyty.

2. Pobrania materiału do badań określonych w ust. 1 dokonuje lekarz, który przeprowadził ogólne badanie stanu zdrowia, lub na jego zlecenie — fachowy pracownik zakładu społecznego służby zdrowia bądź wojskowej służby zdrowia.

3. Lekarz, który przeprowadził ogólne badanie stanu zdrowia, określa, w zależności od wyniku tego badania, sposób pobrania materiału do badań określonych w ust. 1 oraz zakres tych badań.

§ 6. W razie odmowy kierującego pojazdem poddania się ogólnemu badaniu stanu zdrowia lub pobraniu materiału do badania krwi, moczu lub treści żołądka należy przystąpić do wykonania tych czynności mimo braku zgody tej osoby, o czym należy ją uprzedzić.

§ 7. 1. Lekarz, na podstawie wyników ogólnego badania stanu zdrowia lub wyników badania krwi, moczu lub treści żołądka, wydaje na piśmie orzeczenie co do użycia przez kierującego pojazdem środka o działaniu podobnym do działania alkoholu oraz w miarę możliwości co do rodzaju tego środka.

2. Bezpośrednio po przeprowadzeniu ogólnego badania stanu zdrowia lekarz wydaje opinię w przedmiocie zdolności osoby badanej do podjęcia dalszego prowadzenia pojazdu.

§ 8. Z czynności określonych w §§ 4—7 sporządza się protokół.

§ 9. 1. W sprawach badań określonych w § 1 i w § 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1961 r. w sprawie badania na zawartość alkoholu w organizmie osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w stanie nietrzeźwości (Dz. U. Nr 39, poz. 201).

2. W sprawach przekazywania do badania materiałów określonych w § 5 niniejszego rozporządzenia, badania tych materiałów oraz odpłatności za badanie i pobranie materiałów stosuje się odpowiednio przepisy § 7 i § 8 rozporządzenia powołanego w ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

126

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 marca 1962 r.

w sprawie ratyfikacji względnie przystąpienia szeregu państw do Konwencji i Protokołu o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanych w Hadze dnia 14 maja 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 31 ust. 2 i art. 32 Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego oraz z pkt 7b) i pkt 8 Protokołu o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanych w Hadze dnia 14 maja 1954 r. (Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212), następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne względnie dokumenty przystąpienia do wymienionych aktów międzynarodowych:

Belgia	16 września	1960 r.	Konwencja i Protokół
Ghana	25 lipca	1960 r.	Konwencja i Protokół
Luksemburg	29 września	1961 r.	Konwencja i Protokół
Republika Gabon	4 grudnia	1961 r.	Konwencja i Protokół
Republika Kamerun	12 października	1961 r.	Konwencja i Protokół
Republika Malgaska	3 listopada	1961 r.	Konwencja i Protokół
Republika Mali	18 maja	1961 r.	Konwencja i Protokół
Syria	6 marca	1958 r.	Konwencja i Protokół
Hiszpania	7 lipca	1960 r.	Konwencja
Ekwador	8 lutego	1961 r.	Protokół
Republika Gwinei	11 grudnia	1961 r.	Protokół

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I I) lub na okres półroczny (od I I i od I VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyła pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odrinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pośrednicze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Horzono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.